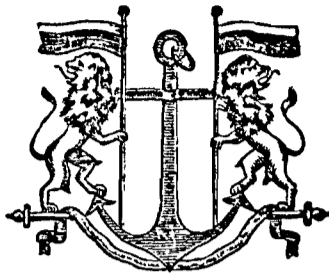

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣлень брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

ПОПРАВКА.

Рѣшение No. 179, отъ 29 Августъ т. г., публикувано въ 33—34 брой на вѣстника ни, се измѣнява въ тѣзи смисълъ: — „Да се даватъ съставени отъ Общ. Тех. Отдѣление планове за къщи по имещий се образецъ и за въ другитѣ участъци на града, но само на крайно бѣднитѣ, признати за такива отъ Общ. Управление“.

Изводъ отъ Рѣшен. на Варнен. Град. Общин. Съвѣтъ.

1 СЕПТЕМВРИЙ 1894 г.

193. Удобрива се протокола на Комиссията назначена да оцѣни имотитѣ на Варнен. жители: А. Тодорова; Д. Чалъжи, Е. Николау и Аристиди Николаевъ и оцѣнката на имотитѣ имъ, споредъ този протоколъ, за които да се заплати както слѣдва:

I) Едва часть отъ дворътъ, отъ 102 кв. метра, заедно съ една часть отъ къщата на А. Тодорова, въ I уч. ул. „Княжеска“, No. 369, да се заплати по 8 лева кв. м., а за всичко—816 лева;

II) Двоетажната къща на Анна Д. Чалъжи, въ I уч. ул. „Сѣверна“ No. 176, отъ която за урегулиране на улицата се рѣже 35 кв. м., да се заплати безъ материала и мѣстото, 9500 лева;

III) За отчуждението на постройката на Елеонара Николау, въ I уч. ул. „Сѣверна“ No. 177, да се заплати 7000 лева, безъ мѣстото;

IV) За двоетажната къща на Аристиди Николаевъ въ I уч. ул. „Сѣверна“, построена върху 88 кв. метра мѣсто, да се заплати 10000 лева, както за мѣстото, така и за къщата;

V) Общата сума—27316 лева да се истегли отъ § XVII на тек. общ. бюджетъ.

194) Удобрива се търга, произведенъ на 5 и 27 Априлъ т. г. за продажбата на Град. правни мѣста—грамади — въ Варненскитѣ лозя, мѣстность „Ваяларъ“, и се възлагатъ върху Дойчо Д. Мухлевъ, първото отъ 458¼ кв. м. за 44 лева, а второто, отъ 315 кв. м., за 57 лева.

Настоящото рѣшение, съгласно п. 4 на чл 84 отъ закона за градскитѣ общини, влиза въ сила слѣдъ като се утвърди съ Княжески Указъ.

195) Възлага се на Кмета грижата да назначи една Комиссия, състояща отъ единъ Помощ. Кмета и двама членове отъ Съвѣта, придружени отъ град архитектъ, която да оцѣни подлѣжащитѣ на отчуждение имоти изъ града за урегулиране на нѣкои улици. Съставенний отъ тѣзи Комиссия протоколъ да се докладва на Съвѣта въ послѣдующето му заседание.

196) Да се иска отъ Варнен. жител. Васила Илиева да прѣдстави на Общ. Управление декларация, подписана отъ бащата на покойния ѝ съпругъ, че този послѣдния не ще претендира да наслѣди мѣстото,

подарено ней и на покойния ѝ съпругъ Стати Ивановъ, отъ Общината, и тогава да ѝ се издаде исканния ѝ за това мѣсто крѣпостенъ актъ съ прошение (вх. No. 7048).

197. Пропението на Никола Нейковъ (вх. № 3531 отъ т. г.) да остане безпослѣдствие.

198. Рѣшението на Общ. Съвѣтъ отъ 1893 год. подъ № 191 да остане въ сила, за тѣзи година, като се събере наема за мѣстата отъ табакаритѣ по 30 ст. за кв. м.

199) Пропението на Продромъ Басмаджиевъ (вх. No. 8320 отъ т. г.) остава безпослѣдствие.

200. Да се назначатъ двама свѣрхщатни пощни стражари съ мѣсечна заплата по 50 лева, който ра сходя да се покрие отъ економитѣ по § I на тек. Общ. бюджетъ за съдържанието на служащитѣ, ка квити економии до сега съ констатирани достатъчно

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ПРИКАЗИ

Прѣписъ.

No 377

гр. Варна, 20 Септември 1894 год.

Подписанный Кметъ на Варненската Градска Община, — на основание рѣшението на Общинскій Съвѣтъ отъ 15-й того, подъ № 212 и възъ основание чл. чл. 7, 12, 13 отъ „Правилника за хлѣбаритѣ“,

Постановихъ:

Ст. I. Отъ 1-й Октомври до 30 Ноември т. г., хлѣба наважданъ за продаване въ гр. Варна и приготвянъ отъ чисто пшеничено брашно, добръ испеченъ, да се продава по слѣдующитѣ тегла и цѣни:

А. Първо качество (бѣлъ хлѣбъ).

Единъ хлѣбъ отъ 1100 грама за 15 стотинки.

Б. Второ качество (черъ хлѣбъ)

Единъ хлѣбъ отъ 1250 грама за 15 стотинки

Ст. II. Хлѣбаритѣ съ длѣжни да се съобразятъ съ чл. 9 отъ правилника за хлѣбаритѣ въ Варна.

Ст. III. Нарушителитѣ на настоящий ми приказъ, по надлѣжно съставени отъ Общинскитѣ Санитарни Пристави актове, ще да се подхвърлятъ на наказание съгласно съ закона.

№ 387.

гр. Варна, 23 Септември 1894 год.

Забѣлѣзало се е, че хлѣбаритѣ, които вадятъ за проданъ хлѣбъ, не се съобразяватъ напълно съ правилника за хлѣбаритѣ, а особено съ крайно небрежение се отнасятъ съ изпълнението на чл. 14 отъ

правилника, като си позволяват да продават хлѣба отъ I качество за хлѣбъ луксозенъ (франзела), който изваждатъ и въ продълговата форма.

Освенъ това, дошло ми е до свѣденіе, че много отъ хлѣбопекаритѣ, размѣсватъ изсѣхналъ (баятъ) хлѣбъ въ тѣсто за и въ хлѣбъ, което е въ вѣда на човѣшкото здравие, а така също и твърдѣ малко внимание обръщатъ хлѣбаритѣ за държаніе най-голяма чистота въ фурнитѣ си и на всички хлѣбарски мобили, служащи за замѣсване тѣсто, като: корита, кащи, казани и др. принадлежности.

Като се има прѣдъ видъ горѣизложеното, възъ основание п. 31 на чл. 88 отъ „закона за градскитѣ Общини“ и съгласно чл. 18 отъ правилника за хлѣбаритѣ,

Постановихъ:

Ст. I. Строго забранявамъ на хлѣбопѣкаритѣ да изваждатъ за проданъ въ продълговата форма хлѣба отъ I и II качество, на които формата е опрѣдѣлена да бѣде кръгла

Ст. II. Луксозния хлѣбъ, на който тѣглото и цѣната се опрѣделятъ отъ самитѣ хлѣбари заповѣдамъ да се приготвява отъ най-бѣло брашно, което по никой начинъ да не бѣде по долно отъ No 0

Ст. III. При всѣка ревизия въ хлѣбопѣкарницитѣ ако се укаже, че хлѣбопекаритѣ не сж се съобразили напълно съ постановленията на правилника, най-повече относително държаніето съ най-голяма чистота помещението на фурната и принадлежноститѣ ѝ, както и служителитѣ въ нея, или се намѣри хлѣбъ ексикъ, недомеченъ, клисавъ или пѣкъ се раамѣсва старъ (баятъ) хлѣбъ въ тѣсто за новъ.—по надлѣжно съставенъ актъ за нарушението на правилника, ще се подлагатъ на наказание виновнитѣ възъ основание чл. 96 отъ „закона за Градскитѣ Общини“, съгласно чл. 24 отъ правилника, или спорѣдъ съответствующий законъ по тая часть, ще се предаватъ на съдъ

Ст. IV. Едновременно съ наказанието на нарушителитѣ Ст. III отъ съответственитѣ Санитарни Комиссари и всичкитѣ Общински длѣжностни лица, върху които лѣжи обязанността да се грижатъ за държаніе о чистотата и порядъкъ въ фурнитѣ, съгласно Правилника за хлѣбаритѣ, ще взискамъ най-строго за неиспълнение обязанноститѣ си и ще подлѣжатъ на наказание, съгласно чл. 10 отъ правилника за вътрѣшний рѣдъ на всичкитѣ отдѣления при Общинското Управление смѣрание, прѣснемание заплатата имъ отъ 10 до 25% и отчисление.

Ст. V. Исполнението на настоящий приказъ възлагамамъ главно на Санитарний Дѣкаръ

Ст. VI. Единъ прѣписъ да се испрати и Г-ну Град. Началнику, за надлѣжно отъ него распорѣждане съгласно чл. 8 ал II отъ „закона за полицията“.

Ст. VII. Настоящий приказъ влиза въ сила слѣдъ 24 часа отъ обявяваніето му.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

Вѣрно,

Секретаръ: **Д. Мутафовъ.**

А К Т Ъ

Днесъ на първий Септемврий 1894 год. долуподписанитѣ: Помощникъ на Варненский Градско-Общинский Кметъ—Коста В. Поповъ, и члена на Съвѣта Георги Х. Дечевъ, и въ присѣтствието на касниера Петръ Ивановъ, произвѣдъхме срочна ревизия върху операциитѣ извършени отъ послѣдния отъ 1 до 31 Августъ 1894 година и намѣрихме:

1) Че, като сж спаднахъ израсходванитѣ сумми, спорѣдъ документитѣ отъ постѣпленията, показани въ квитанционната книга, оказа се наличността вѣрна, спорѣдъ както е показана въ кассовата книга а именно:

Готови пари въ сребро лева 87999

” ” ” медни ” — 01 ст.

Всичко 87999 01

2) Суммитѣ по квитанционната книга и расходнитѣ документи намѣрихъ се, че сж записани въ кассовата и партиднитѣ книги, по наставленията указани въ правилника за счетоводството на Градско-Общ. Управления;

3) Оставенитѣ въ депозитъ и на хранение сумми лева 17281 стот 33, спорѣдъ, както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ прѣвъ истеклий мѣцъ намѣрихъ се рѣдовни расписки, също и оставенитѣ разни нѣща.

Помощникъ на Кмета: **К. В. Поповъ.**

Членъ на Съвѣта: **Георги Х. Дечевъ.**

Касниеръ: **П. Ивановъ.**

Правилникъ

ЗА

Прѣгледванието на добитъка за кланіе,

месото,

уреджанието на скотобойнитѣ

и месопродавницитѣ.

Чл. 1. Едрия рогатъ добитъкъ, т. е. бикове, волове, крави, телета, биволи, биволци и малачета, трѣбва да се прѣгледватъ прѣди и подиръ кланіето имъ, безъ да се взема въ внимание местото, нито цѣлѣта за която се колятъ.

Дребния добитъкъ, т. е. свинѣ, прасета, овне, агнета, кози и ярета се прѣгледватъ прѣди и подиръ кланіето имъ, ако тѣхното месо е прѣдзначено за проданъ прѣработване или изнасяние.

Забѣлѣжка. Кмета на всѣка община, въ която има построена салхана, може да вадѣжи (съ приказъ) частни лица, които колятъ дребенъ добитъкъ за своитѣ дом шии нужди, да извършватъ кланіето въ общинската скотобойна.

Чл. 2. Кланіето на всѣкакъвъ добитъкъ въ градоветѣ и мѣстноститѣ, въ които много се коли, може да става само въ скотобойнитѣ.

Исключение отъ това правило се прави само въ случаи, прѣдвидени въ чл. 23 отъ настоящия правилникъ.

Чл. 3. Частни лица, които не се занимаватъ съ продажба на месо или произведенията му, могатъ да колятъ едрия рогатъ добитъкъ дома си, ако въ мѣстността, гдѣто живѣятъ, не сжществува скотобойна. Въ такъвъ случай кланіето на едрия рогатъ добитъкъ, който подлѣжи на прѣгледвание, може да става въ време и мѣсто, опрѣдѣлено отъ мѣстнитѣ общински власти.

Чл. 4. Прѣгледванието на добитъка, исчисленъ въ чл. 1, извършва нарочно за тази работа назначенъ прѣгледвачъ, на който длѣжността е да изслѣдва добитъка прѣди (външния прѣгледъ) и подиръ кланіето му (вътрѣшния прѣгледъ). На основание на това двойно прѣгледвание той заключава да ли месото не е вѣдително за общественото здравие.

Чл. 5. Всѣка община е длѣжна да има единъ прѣгледвачъ на добитъка.

По голѣмитѣ общини могатъ да назначаватъ споредъ нуждата повече прѣгледвачи.

Като прѣгледвачи на добитъка могатъ да бѣдѣтъ:

а) въ столицата и окръжнитѣ градове само ветеринарни лѣкари;

б) въ общини, гдѣто нѣма ветеринарни лѣкари, длѣжността на прѣгледвачи могатъ да изпълняватъ ветеринарнитѣ фелдшери или медицински лѣкари, ако нѣма и такива — медицински фелдшери.

Забѣлѣжка. Не може да сжществува скотобойна безъ прѣгледвачъ.

Чл. 6. Прѣгледвачитѣ на добитъка получаватъ заплатата си отъ общинската касса.

Тѣзи заплати се опрѣдѣля споредъ слѣдующитѣ правила: а) за градскитѣ ветеринарни лѣкари въ столицата София и въ гр. Пловдивъ да не бѣде по-малко отъ заплатата на окръжнитѣ ветеринарни лѣкари;

б) за градските ветеринарни дѣкари въ окръжнитѣ и други градове да не бѣде по-долно отъ 3.600 лева въ година;

в) на ветеринарни лѣкари, които служатъ подъ друго вѣдомство и които изпълняватъ само врѣменно градската ветеринарна служба, имъ се плаща едно възнаграждение, опредѣлено съгласно споразумението имъ съ градското общинско управление, и

г) на ветеринарнитѣ фелшери, медицинскитѣ лѣкари и медицинскитѣ фелшери, които сж назначени като прѣгледвачи, заплатата се опредѣля споредъ взаимното имъ съглашение съ общинскитѣ управления.

Чл. 7. Прѣгледвачитѣ на добитѣка и месото се намѣрватъ подъ вѣдомството на общинскитѣ управления и подъ контролъ отъ страна на окръжнитѣ лѣкари.

Тѣ трѣбва да се съобразяватъ съ всичкитѣ закони, правилници и распореджания, които се отнасятъ до прѣгледването на добитѣка и месото, както и за прѣкръпяването на заразителнитѣ болести по домашния добитѣкъ.

На прѣгледвачитѣ строго е забранено да искатъ и взематъ отъ касашитѣ и частни лица възнаграждения за изпълнението на работи, които влизатъ въ тѣхнитѣ обязанности.

Прѣгледвачитѣ въ мѣстноститѣ, за които сж назначени, иматъ исключително право и обязанность да извършватъ прѣгледването на указания въ чл. 1 добитѣкъ и месото. Освенъ това тѣ сж задължени:

а) да бдятъ, щото въ мѣстността, където сж назначени, добитѣкъ да не се коли безъ прѣдварително прѣгледване;

б) да отбѣлзватъ съ печати или съ пломби месото което признажатъ годно за храна;

в) да издаватъ свидетелства за износа на месото;

г) прѣгледвача е задълженъ да води дневникъ за кланне, споредъ образецъ № 1 въ който ще вписва всякия добитѣкъ, доведенъ за кланне, резултата на външното и вътрѣшното прѣгледване.

Забѣлѣжка. Печати (или клѣши за пломбирание и пломби, дневници, бланки и други потребности за канцеларията, както и нуждитѣ за изследване добитѣка и месото инструменти, се доставятъ отъ общинското управление. Дневникитѣ трѣбва да бѣждатъ прошнуровани и подпечатани отъ общинското управление;

д) за месото, което е негодно за храна, съставя се актъ на основание на който кмета се распореджа за уничтожението на месото въ присѣтствието на самия прѣгледвачъ;

е) да прѣгледватъ месото внесено отъ друга мѣстность за проданъ или прѣработване;

ж) да ревизиратъ месото и произведенията му (суджучета, шунки и пр.), които се намиратъ въ масопродавницитѣ, складоветѣ и месарскитѣ работилници;

з) да наблюдаватъ, щото месото въ всичкитѣ месарски дюкяни и работилници да отговоря на изискванията на настоящия правилникъ; за тѣзи цѣль прѣгледвача обикаля колкото е възможно по често или поне веднажъ въ седмицата всички месо-продавници и работилници;

и) да бдятъ за чистотата на помѣщенията, въ които се продава, пази или прѣработва месото;

к) да надзиратъ чистотата въ скотобойнитѣ, оборитѣ, кошаритѣ, оградитѣ и другитѣ помѣщения, принадлежащи на скотобойната;

л) да съобщаватъ на общинското управление за всѣко сжществуващо подозрение или констатиране на заразителна болестъ въ прѣгледвания отъ тѣхъ добитѣкъ.

Въ подобенъ случай, прѣгледвача се распореджа за уединението на болния или подозренъ за болень добитѣкъ и извършва нуждвата дезинфекция на мѣстата, гдето е стоялъ добитѣкъ. Ако пъкъ заразителната болестъ е била констатирана при вътрѣшния прѣгледъ, т. е. подиръ кланнето на добитѣка, прѣгледвача запазва всичкитѣ вътрѣшни органи и месото въ опредѣлено за това мѣсто. Така болния или подозренъ добитѣкъ, както и месото му, трѣбва да се палятъ до пристиганнето на ветеринарния лѣкаръ, по начинъ да се не распространи болестта;

м) да даватъ по службата си всичкитѣ свѣдения, които би поискали надлежнитѣ власти и да съставляватъ годишни отчети, споредъ даденитѣ наставления и да ги прѣдставятъ въ опредѣления срокъ на окръжнитѣ ветеринарни лѣкари.

Чл. 8. Прѣгледването на добитѣка прѣди и подиръ кланнето му, може да става само при дневна свѣтлина.

Часоветъ за прѣгледването и кланнето се опредѣляватъ отъ общинското управление.

Исключение отъ това правило се прави въ случай на кланне по неизбѣжностъ.

Чл. 9. Въ общинитѣ, въ които нѣма скотобойни, кланнето на добитѣка трѣбва да става въ мѣста и часове, опредѣлени отъ общинското управление.

Прѣгледването става непосредствено преди кланнето и прѣгледвача е задълженъ да присѣтствува въ врѣме на кланнето и очистиането на добитѣка.

Чл. 10. Прѣгледвача изслѣва добитѣка, прѣдзначенъ за кланне, преди да влѣзне въ скотобойната и допуска само оня, който е съвършено здравъ или който страда отъ болести, които не правятъ месото негодно за храна.

Добитѣкъ веднажъ въведенъ въ оградата на скотобойната, не може да се искара отъ тамъ, безъ разрѣшението на прѣгледвача.

Слѣдъ прѣгледването, прѣгледвача отбѣлзва негоднитѣ за кланне добитѣци. Бѣлѣгътъ се прави съ нажаженъ въ огънь печатъ върху рогаветѣ, или съ нѣкоя боя върху задната дѣсна частъ на тѣлото. Негоднитѣ за кланне добитѣци, ако не сж болни отъ нѣкоя заразителна болестъ, се връщатъ назадъ.

Чл. 11. Прѣгледвача безусловно запрѣтвя кланнето и не допуска въ скотобойната:

а) добитѣци болни или подозрени за болни отъ болѣсти които правятъ месото имъ вредително за здравето на хора, а именно добитѣци болни отъ:

1) чума по рогатия добитѣкъ (Pestis bovina, Peste bovine);
2) въгленъ, въ всичкитѣ му видове (Anthrax, Charbon bacterien);

3) бѣсъ (Rabies, Rage);

4) шарка по овцетѣ (Variola ovina, clavelée);

5) прилепчивъ отокъ (Emphysema infectiosum, charbon symptomatique ou charbon bacterien);

6) обща актиномикозия (Actinomycozosis, Actinomycose généralisée);

7) дифтерия (Diphtheritis, Diphtherie);

8) червенка въ свинѣтѣ (Drysipelas suis septica, Rouget du porc);

9) прилепчиво възпаление на бѣлия дробъ и червата въ свинѣтѣ (Pneumointeritis infectiosa и чума въ свинѣтѣ (Hogcholera);

10) мѣхурчата болѣсть въ едрия рогатъ добитѣкъ (Cysticercus bovis, Ladrerie du boeuf);

11) мѣхурчата болѣсть въ свинѣтѣ (cysticercus cellulosis, Ladrerie);

12) трихиноза въ свинѣтѣ (Trichinosis, Trichinose);

13) отравяние съ пикочъ (Uraemia);

14) кръвоотравяние (septicaemia);

15) гноекръвие (pyaemia);

16) тѣжка жълтеница (Icterus, Ictere grave);

17) ракъ (cancer generalise);

б) добитѣци, докарани въ скотобойната въ предсмъртно състояние (Agonia);

в) добитѣци, които страдатъ отъ силно възпаление и гоини процесии, както и ония съ распространено умъртвяние на тъкани (gangrena);

г) тѣлата съ възпаление на пѣпа;

д) трудни добитѣци, съ исключения на ония споменати въ чл. 23;

е) добитѣци въ трѣскаво състояние;

ж) добитѣци, които оказватъ признаци на отравяние или които сж били лѣкувани съ отровни вещества;

з) добитѣци, лѣкувани съ миризливни цѣрове, камфора, шейтанъ боку (Asa foetida), етеръ, нефтия и пр.;

и) много млади животни, т. е. телета и прасѣта, които не сж навършили единъ мѣсець, агнета и арета по-млади отъ три седмици;

к) силно измършавели добитѣци, безразлично дали измършавянето имъ е станало отъ старостъ, болѣсть, лошо хранение или усилена работа;

л) изморени отъ гонение и биеие добитѣци.

Чл. 12. Прѣгледвача може да позволи условно кланне на добитѣци, които страдатъ:

а) отъ болѣститѣ непридружени съ трѣска, като студени отоци, кили (Herniae), испадването на задното черво, испадването на матка, кърмаво пиканне, диарей и подуване (Typhnitis);

б) паразитни болѣсти: метилъ въ черния дробъ (distomatosis), въртоглавка (Loasurus segetalis), белдробни черви и водно поддуване, последното ако не е въ силенъ размѣръ; воднянки въ бѣлия и черния дробъ (Echinococcus), актиномикоза въ органиченъ размѣръ (локализирана);

в) заразителни болѣсти: шапъ, краста, прилепчиво възпаление на бѣлия дробъ и плевра на едрия рогатъ добитѣкъ (Pneumonia bovis contagiosa, Pepsipneumonie contagieuse).

Забѣлѣжка. Кланнето на добитѣци, болни отъ тия послѣдни болѣсти, укавани подъ буква в. може да става само съ разрѣшението на окръжния ветеринаренъ лѣкаръ и подъ неговъ надзоръ и слѣдъ кланнето трѣбва да се уничтожатъ болѣвно имѣненитѣ части на тѣлото, и въ случай, че болѣстта е много распространена, ветеринарния лѣкаръ уничтожава всичкото месо.

Прѣгледвача позволява да се въведе добитѣка въ скотобойната само слѣдъ въкашаното му прѣгледване.

Касашитѣ или друго лице не сж длъжни да колятъ добитѣка веднажъ слѣдъ прѣгледването му, нъ такъвъ добитѣкъ не може да се искара вънъ отъ оградата на скотобойната и трѣбва да се заколи въ течение най-много на 24 часа; подиръ туй врѣме добитѣка подлѣжи на второ прѣгледване.

Кланнето на добитѣка трѣбва да се извършва бѣро и отъ опытни хора, по начинъ, който причинява на добитѣка пай-малко болки и мъки.

Заклания добитъкъ се очисти въ скотобойната по начинъ да се нацапа мѣсото съ буклукъ, пикочъ, жлъчка и пр. Ония части отъ заклания добитъкъ, които не служатъ за храна, като жлъчния мехуръ, половигъ органа, задне-проходно черво, плодетъ въ матката и пр., трѣбва да бѣждатъ извадени още въ скотобойната.

На опашките на дребния рогатъ добитъкъ трѣбва да се оставя парче съ вълна, за да се улесни купувача въ распознаванетоъ отъ какъвъ видъ добитъкъ е месото.

Надувание на добитъка съ цѣль да му се даде по добъръ изгледъ е строго запрѣтено.

Надуването на дребния добитъкъ за по-лѣсно одирание на кожата, може да се извършва само съ снаряди. (Слѣдва)

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

№ 7747.

гр. Варна, 16 Септемврий 1894 год.

Варненското Градско-Общинско Управление обявява на интересующитѣ се граждани, че които въ качеството си на роднина (баща, майка, съпругъ, съпруга, братъ, сестра и пр.) искатъ да посѣтятъ нѣкои арестантинъ при окр. затвори, кждѣто и да бѣде, допуща се направо отъ Директора на затвора слѣдъ като прѣдстави този послѣдния свидѣтелство отъ надлѣжното Общинско Управление, удостоверяюще, името и презимето на посѣтителя и посѣщаемия (арестантинъ) мѣсторождението и сродството имъ.

Ако нѣкои лично сж познати на Директора на затвора, може да бѣдатъ допущани и безъ никакви свидѣтельства.

№ 8064

гр. Варна, 24-й Септемврий 1894 год.

Обявява се на интересующитѣ се търговци въ града за всеобщо знание, че по едно рѣшение отъ Високата Порта нѣма да се позволява внасянието отъ България въ Турция на добитъкъ заразенъ отъ миворически болѣсти. Всѣкой, който внася добитъкъ въ турция, длъженъ е да притежава свидѣтелство отъ мѣстнитѣ Санитарни Власти удостоверяюще, че добитъкътъ имъ не е заразенъ отъ никакви болѣсти и че е отъ мѣста, въ които нѣма заразителни болѣсти.

№ 8157.

На 4 Октомврий н. г. въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, съ переторжка на другия день, по сжщото врѣме, въ канцеларията на Общин. Управление ще се произведе отново търгъ за отдаване подъ наемъ за прѣвъ идущата 1895 год. Градско-Общинскитѣ касапски дюкяни находящи се въ I уч. на гр. Варна „Балжкъ-пазаръ“, подъ № № 1, 2, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 и 14, тъй като произведенъ на 26-й того, за сжщата цѣль търгъ. по неявяване на конкуренти, не се състоя.

Първоначалнитѣ цѣни сж:

за дюкяна № 1-й	369	лева.
„ „ „ 2-й	361	„
„ „ „ 5-й	1580	„
„ „ „ 6-й	3201	„
„ „ „ 7-й	1440	„
„ „ „ 9-й	460	„
„ „ „ 10-й	441	„
„ „ „ 11-й	400	„
„ „ „ 12-й	480	„
„ „ „ 13-й	520	„
„ „ „ 14-й	1201	„

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ часъ въ Финан. Отдѣление на Общин. Управление.

За право-участие въ търга отъ конкурентитѣ се иска залогъ 5% отъ първоначалната цѣна, свидѣтелство за честностъ и декларация отъ двама възможни граждани, гарантирующа исплащанието на търгопроизводството.

гр. Варна, 27 Септемврий 1894 год.

№ 8113.

На 4-й Октомврий н. г. въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, съ переторжка на другия день, по сжщото врѣме, въ канцеларията на Общинското Управление ще се произведе търгъ съ малонадаване за отдаването на прѣдприемачъ доставката на 14 шинеля, 60 мундира, 60 панталона, 60 калпаци, 60 чифта чизми и 7 гугли за градскитѣ нощни вардачи (пазванти), пожарнициари и горски стражари.

Поемнитѣ условия, образцитѣ и пр. могатъ да се видятъ всѣкой присѣтственъ часъ въ Финансовото Отдѣление на Общинското Управление.

За право участие въ търга отъ конкурентитѣ се иска залогъ 200 л. и свидѣтелство за честностъ отъ надлѣжното Общинско Управление.

гр. Варна, 26 Септемврий 1894 год.

№ 8177

Варна, 28-й Септемврий 1894 год.

Варненското Градско-Общинско Управление обявява за всеобщо знание на населението, че съгласно рѣшението на Върховний Медицинский Сѣвътъ петдневната карантина за пжтницитѣ идущи отъ Европейска Турция прѣвъ Хебибчево отъ днесъ се намалява на 3 дена съ парна дезинфекция на дрѣхитѣ и всички вѣщи. Отъ тая мѣрка се ползватъ и сега находящитѣ се въ карантината пжтници.

№ 8192.

Варна, 28 Септемврий 1894 г.

Обявява се за знание на всичкитѣ лозари, че гровдобра на Варненскитѣ лозя ще почне отъ 30-того, съгласно рѣшението на Сѣвъта отъ днесъ.

№ 8208.

гр. Варна, 29 Септемврий 1894 г.

Варненското Градско Общинско Управление, обявява за знание на интересующитѣ се, че въ помѣщенieto му, на 3 идущий мѣсець Октомврий т. г., часа по 10 прѣдъ пладнѣ, ще се произведе публично малонадавателенъ търгъ, за отдаване на прѣдприемачъ построяванието, — съгласно планътъ и поемнитѣ условия, — на долвята каменна конструкция на постройката за цвѣточница въ Градската градина, срѣщу Правителствени домъ.

Переторжка, ще стане съгласно съ закона на слѣдующий день, 4 Октомврий, часа отъ 10 — 11½ тоже прѣдъ пладнѣ.

Отъ участвуещитѣ въ търга, се иска залогъ лева 5% въ злато отъ началната цѣна, възходяща на 2137 лева и 62 стотинки.

Поемнитѣ условия, плана и смѣтката, желающитѣ могатъ да видятъ въ Общинското Управление, Отдѣление Техническо, въ всички присѣтственни дни и часове.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

Секретарь: **Д. Мутафовъ.**